

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Ecclesiasticorum Vita, Moribus, Officiis Libri Tres

Schevichavius, Gisbertus

Mogvntiae, Anno M.DC.XXI.

Cap. LVIII. Canonicae Preces Magna vigilantia & religione persoluendæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42349

*Quæ in Ho-
ris necessaria
intentio.*

cum alio includit intrinsecè intentionem cum eo agendi. Ejusmodi intentio saltem virtualis sufficit ad vitandum peccatum mortiferum, & Ecclesiæ præcepto satisfaciendum, modo sponte nihil animo profanum tractemus, quod efficiat ut vel ad verba non attendamus, vel reuerentiam Deo debitam deponamus: nam si quis animaduertat se in verbis errare, nec corrigit, non implet præceptum. Et si etiam non erraret in verbis, aduertit tamen mentem distrahi ad ea cogitanda, quæ reuerentiam erga Deum impediunt nec excludit, etiam peccaret: quia in omni locutione cum Deo requiritur reuerentia erga Deum, ut docet *S. Cyprian. de oratione Dominica*. Sit orantibus sermo & precatio cum disciplina, quietem continens & pudorem, cogitemus nos sub conspectu Dei stare: placendum est divinis oculis & habitu corporis & modo vocis. *Chrysost. hom. 19. in Ephesinan.* Quid est quod dicit Apostolus: Psallentes in cordibus vestris Domino? Hoc scilicet cum intellectu attendentes. Quin. non attendunt, temerè psallunt, corde interea alibi oberrante. *Basiliius Const. Monast. c. 2.* cum timore humilitatēque Deum orato. Videat plus Lector infra cap. 70, *Augustin. in Psalm. 85.*

C A P. LVIII.

CANONICÆ PRECES MAGNÆ
vigilantiæ & religione per-
soluendæ.

§. **E** Adem solemnes & Canonicas Horas intelligenter, attente, ac pie vel cantent, vel legant, ne audiant: *Populus hic labiis me honorat cor autē eorū longe est à me, sine causa colunt me. Matth. 15. v. 8. Isa. 29. v. 13.* Quam multi, inquit *Augustinus in psalmum 119,* sonant voce, &

corde

corde muti sunt? Et quam multi tacent labiis, & clamant affectu? quia ad cor hominis aures Dei. Sicut aures corporales ad os hominis, sic cor hominis ad aures Dei. Multi clauso ore exaudiuntur, & multi in magnis clamoribus non exaudiuntur. Affectibus orare debemus. Ideo & Saluator: Spiritus est Deus & eos, qui adorant eum in spiritu & veritate oportet adorare, Ioannis 4. v. 24. id est, cum verò pietatis de Deo sensu, & cum spiritus sancti gratia, fide, spe, charitate, & quæ ex ijs procedunt operibus.

§. Innocentius III. cum Concilio generali Lateranensi: Districte, ait, precipientes in virtute obedientia, vt diuinum officium nocturnum pariter & diurnum, quantum eis dederit Deus studiose celebrent pariter & deuore.

§. Huic tam pio, vtili, ac necessario Ecclesiæ præcepto faciant vt satis, norint requisitum illud studium in duobus potissimum consistere. 1. in versuum singulorum & verborum integritate, vt verba non absorbeantur in sententiis, vt fit dum priora verba versiculi junguntur vltimis prætermisiss medijs, vt Gloria Patri & Spiritui sancto. 2. nec dimittantur syllabæ in verbis dum truncatim proferuntur præsertim postrema, vt sed in lege Domi voluntas eius & in lege eius meditabi die ac nocte. 3. nec cum alternatim cantantur horæ vel leguntur, vna pars inchoet, antequam terminauerit altera, quod frequens est apud parum pios Clericos, qui festini sunt in choro, tardi in convivio, pegasi in cultu diuino, testudines in somno capiendo. In quib. trib. defectib. dum vel verba in mediâ sententia absorbentur, vel in fine detruncantur, vel antequam vna pars finierit, altera incipiat, si magni sunt, & cum aliorum scandalo conjuncti, vt fit in choro, non abest mortiferi sceleris discrimen. In officio autem priuato, quando fit sine contemptu non est nisi veniale, quia manet sensus eorum, quæ recitantur. Ita Cajetan. in summa, §. II-

Quo pacto
studiosè ex
Ecclesiæ præ-
cepto legantur
Horæ.

§. Illud studium positum est in S. Officii continuatione, ne quid aliud negotioli, non valde necessarii interponatur, in quo etiam grauior sapius timenda culpa, cum in virtute obedientiae generalis synodus praecipiat, & summo jure infinitae Dei praestantiae ac Majestati hoc studium debeat. *Ecclesiastici 18. vers. 23. Ante orationem prepara animam tuam, & non sis quasi homo qui tentat Deum.* Desiderata verò & mandata deuotio posita est in attentione & reuerentia. Et quidem quia valde necessaria est attentio in canonicis precibus, de illa aliquot capitibus tractabimus. Deinde de reuerentia erga Diuinum numen agemus.

C A P. LIX.

DE ATTENTIONE IN PRECIBVS
praesertim Canonicis, à quibus Diabolus auocat.

§. **C**Acodæmon in malitia sua obstinatus & pertinax omnium quidem virtutum & piorum operū hostis est & perpetuus osor, sed deprecationi ex qua in hominē plurima & praestantissima dimanare bona animadvertit, maximè inimicus & infestus est. Itaque totis virib. conicitur, vt hominem vel prorsus à precibus abducatur, vel si id obtinere non potest, saltem & in alias ab oratione cogitationes euagetur obnixè laborat. Non latuit hoc dæmonis studium B. Bernardum, qui *serm. 4. de Quadragesima* ait: *Oratio quanto est efficacior, si fiat, vt debet, tanto callidius impedi ab aduersario solet.*

§. Et ante eum S. Isidor. l. 3. de summo bono. c. 7. Tunc Diabolus magis cogitationes curarum secularium humanis mentibus ingerit quando orantem adspexerit.

§. B. Ioannes Climacus gradu 4. Semper quidem seruandus est quietus animus, atque ab omni perturbatione liber, sed attentius